

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010401
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3814010401.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanej T. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 08. septembra 2020 odvolanie obžalovanej a prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne v neprospech obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. augusta 2019, sp. zn. 2T/120/2014 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaná T. D. - nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom U., E. V. č. XXX/XX

odsudzuje

podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), § 39 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej T. D. zamietajú, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. augusta 2019, sp. zn. 2T/120/2014, bola obžalovaná T. D. uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času, minimálne od mesiaca jún 2010 si na neznámom mieste zadovážila a v mieste svojho trvalého bydliska v byte na Ul. V. č. XXX/XX v U. prechovávala presne nezistené množstvo marihuany a túto následne predávala minimálne T. F., T. K. aj T. Y. a to až do dňa 25.06.2013, kedy na základe výzvy pred vykonaním domovej prehliadky v mieste svojho trvalého bydliska dobrovoľne vydala 76 kusov uzatvárateľných igelitových vrecúšok s obsahom sušenej látky rastlinného pôvodu,

rozdelených do troch kusov umelohmotných uzatvárateľných dóz uložených v igelitovej taške, o celkovej hmotnosti 41,77 gramu, pričom na základe znaleckého skúmania Kriministickým a expertíznym ústavom PZ Slovenská Ľupča bolo zistené, že ide o marihuanu - Cannabis a uvedené množstvo zodpovedá najmenej 213 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, pričom rastlina rodu Cannabis je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a jeho príloh zaradená do I. skupiny omamných látok a hlavná aktívna zložka konopy tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona č. 139 /1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a jeho príloh zaradená do I. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin bola obžalovaná T. D. odsúdená podľa 172 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), § 39 ods. 1 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanej aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadla odvolaním obžalovaná T. D. do výrokov o vine a treste a citovaný rozsudok napadol odvolaním aj prokurátor, a to v neprospech obžalovanej pre nesprávnosť výroku a treste.

V písomnom odôvodnení podaného odvolania prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa výroku o vine obžalovanej T. D. považuje za zákonný a dôvodný, avšak so závermi súdu prvého stupňa vo vzťahu k uloženému trestu sa v podstatnom rozsahu nestotožňuje, nakoľko má za to, že obžalovanej bol uložený trest v rozpore s § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., pričom súd nesprávne aplikoval postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na zákonnú trestnú sadzbu pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zákona, pričom stanovenou trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou nulla poena sine lege stanovuje isté „mantinely“ pri rozhodovaní súdu, no zároveň mu aj ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu v rámci zákonom relatívnej určenej trestnej sadzby. A práve tým, že zákonodarca určil vysokú trestnú sadzbu za spáchaný trestný čin obžalovanou, vyjadril tak typovú závažnosť tohto trestného činu ako trestného činu pre spoločnosť vysoko škodlivého. Ďalej vo svojom odvolaní prokurátor poukázal na podmienku primeranosti trestu, pričom druh a výmera trestu musí byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovená tak, aby zodpovedala všetkým zvláštnostiam daného prípadu, pričom je však nesporné, že v rámci sudcovskej individualizácie trestu môže dôjsť aj k aplikácii ust. § 39 Tr. zákona, dovoľujúceho mimoriadne zníženie trestu. V tejto súvislosti poukázal na záver Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v otázke ukladania trestov „považoval za potrebné pripomenúť, že v praxi sa oveľa častejšie vyskytujú bežné (nemimoriadne) okolnosti než mimoriadne okolnosti“ (Nález ÚS SR sp. zn. 106/2011 zo dňa 28.11.2012). Podľa prokurátora súd prvého stupňa neuviedol, prečo a z akých dôvodov nebolo možné uložiť obžalovanej trest v zákonnej trestnej sadzbe a z jeho rozhodnutia ani nie je zrejmé, prečo by práve obžalovaná mala pociťovať uloženie takého trestu podstatne citeľnejšie. Pritom z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd výrazné mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody odôvodnil len bežnými okolnosťami. S poukazom na generálnu prevenciu vyjadrenú v § 34 ods. 1 Tr. zákona tak mimoriadne znížený trest uložený obžalovanej podľa prokurátora nie je spôsobilý odradiť potencionálnych páchatel'ov od páchania závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti spočívajúcej v dlhodobom predaji omamných a psychotropných látok viacerým osobám, práve naopak. Aj vzhľadom na nekritický postoj obžalovanej k dlhodobému páchaniu trestnej činnosti a jej závažnosti pre spoločnosť má prokurátor za to, že súd mal uložiť trest na dolnej hranici trestnej sadzby a zároveň mal obžalovanú zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák., napriek skutočnosti, že ide o prvotrestanú osobu. Na základe uvedeného preto navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. aby sám uložil obžalovanej T. D. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň uložil obžalovanej ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 1 (jeden) rok.

Obžalovaná v písomnom odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu uviedla, že na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať, pričom súd podľa § 258 ods. 4 Tr.

por. prečítal jej výpoveď z prípravného konania. Na hlavných pojednaniach v danej trestnej veci boli vypočutí viacerí svedkovia, pričom väčšina svedkov vypovedala, že u nej nenakupovali žiadne množstvo marihuany a takto vypovedali len svedkovia, ktorí na hlavnom pojednaní uviedli, že sú dlhoroční užívatelia marihuany. Ďalej vo svojom odvolaní poukázala na svoju výpoveď v prípravnom konaní o tom, že nikdy nepredávala marihuanu, pričom v prílohe písomného odôvodnenia odvolania predložila čestné prehlásenie U. K., bytom Q. 6, XXXX R., F., ktorý vo svojom prehlásení zo dňa 02.10.2019 uviedol, že marihuana, ktorá bola nájdená OČTK v jej byte, bola v jeho výlučnom vlastníctve a túto užíval len pre svoju vlastnú potrebu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto obžalovaná žiadala krajský súd, aby ju podľa § 285 Tr. por. v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil.

K odvolaniu obžalovanej sa písomne vyjadril prokurátor s tým, že argumentáciu obžalovanej uvedenú v jej písomnom odôvodnení odvolania považuje za nepravdivú, nezmyselnú a odporujúcu vykonanému dokazovaniu, z ktorého jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb vyplynulo preukázanie viny obžalovanej. Jej obranu, že marihuana nájdená v byte obžalovanej mala byť vlastníctvom U. K. však v minulosti nikdy neuvádzala a to ani počas prípravného konania, ani počas súdneho konania, pričom túto obranu, ktorá je už niekoľkou verziou obžalovanej o pôvode marihuany v jej byte, považuje za jednoznačne vyvrátenú vykonaným dokazovaním, najmä výsluchom samotnej obžalovanej v prípravnom konaní, ako aj výsluchmi jednotlivých svedkov, a to vrátane svedkýň - dcér obžalovanej. Ďalej vo svojom písomnom vyjadrení prokurátor poukázal na predošlé výpovede obžalovanej a na ich vzájomné rozpory. Svedkovia F. a K. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní presne popísali spôsob, akým kupovali od obžalovanej marihuanu, pričom nezávisle od seba zhodne uvádzali, že túto obžalovaná predávala z priehľadnej plastovej misky, v ktorej boli nabalené plastové uzatvárateľné sáčky s marihuanou. Všetci vypočutí svedkovia, ktorí od obžalovanej T. D. kupovali marihuanu, vypovedali bez akýchkoľvek pochybností, popisovali konanie obžalovanej, ako aj miesto predaja, vrátane detailov týkajúcich sa bytu obžalovanej a preto nemožno akceptovať argumentáciu, že ako užívatelia marihuany nemohli ani vedieť u koho si takúto látku kupovali. S poukazom na uvedené preto považuje aj čestné vyhlásenie U. K., podpísané dňa 02.10.2019, t.j. až po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, za nepravdivé. Podľa prokurátora na základe súdom vykonaných dôkazov možno jednoznačne konštatovať, že obžalovaná si neoprávnene zadovážila, prechovávala po akúkoľvek dobu a predávala omamnú a psychotropnú látku, a tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách. Na základe uvedených skutočností preto navrhol odvolaciemu súdu, aby podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

K vyjadreniu prokurátora sa písomne vyjadrila obžalovaná T. D. s tým, že vyjadrenie prokurátora považuje za zaujaté, nepravdivé a nezmyselné. Uviedla, že už 25.06.2013 pred tromi policajtami uviedla, že marihuana nie je jej. Pod hrozbou vyhrážok jedného z policajtov ako neskúsená vypovedala tak, ako vypovedala, navyše bez poučenia o jej právach. Pod hrozbou väzby vypovedala tak, ako to chceli počuť. Dňa 03.09.2013 neodmietla vypovedať z vlastnej vôle, avšak v ten deň ju vyzdvihol vyšetrovateľ L. S. a bola na výsluchu na Prezídium NAKA, Protikorupčnej jednotke v Nitre u mjr. JUDr. D. F.. Čo sa týka svedkov T. F. - dílera pervitínu a T. K. - dílera marihuany, ich výpovede sa nezakladajú na pravde, konali z pomsty, nakoľko ona uviedla ich mená, na čo sa jej potom aj vyhrážali fyzickým útokom voči jej osobe a aj voči jej dcére U.. Ďalším dôvodom ich klamnej výpovede bol strach, aby nevyšla na povrch ich nelegálna činnosť. Menovaných pozná len ako kamarátov svojej dcéry a bývalého manžela. Celá jej výpoveď zo dňa 08.10.2013 u vyšetrovateľa L. bola monitorovaná NAKA Trenčín - vyš. L. S. cez sms správy, o čom mal vedomosť aj jej vtedajší právnik JUDr. T.. Práve na príkaz uvedených policajtov nemala uviesť meno rodinného príslušníka U. K., bytom F., ktorému patrila zaistená marihuana, pritom NAKA Trenčín a Nitra od začiatku jej spolupráce s nimi, mala túto vedomosť.

Na verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa obžalovaná nedostavila a prostredníctvom svojho obhajcu požiadala o jeho vykonanie v jej neprítomnosti. Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí krajského súdu v konečnom návrhu poukázal na svoje písomné odôvodnenie odvolania predsedom senátu doslovne prečítané a s poukazom na rozdielne výpovede svedkov v prípravnom konaní s ich výpoveďami, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednaní, s poukazom na potrebu aplikovania zásady „in dubio pro reo“ v spojení aj čestným prehlásením U. K., navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť, obžalovanú T. D. spod obžaloby oslobodiť a odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu v konečnom návrhu poukázal na písomné dôvody svojho odvolania a zotrval na svojom odvolacom návrhu a súčasne navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené 14. novembra 2019, na verejnom zasadnutí dňa 08. septembra 2020 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora do výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu je dôvodné. Čo sa týka odvolania obžalovanej, krajský súd uvedeným postupom zistil, že nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavných pojednávaniach všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel predovšetkým o výpoveď obžalovanej T. D. z prípravného konania zo dňa 08.10.2013 v procesnom postavení obvinenej aj v prítomnosti obhajcu (podľa § 258 ods. 4 Tr. por.), ale tiež o výpovede svedkov T. F., T. Y. a T. K., ako aj o ďalšie dôkazy - zápisnicu o konfrontácii svedkov T. K. a T. Y., zápisnicu o domovej prehliadke a znalecký posudok KEÚ Slovenská Ľupča, ako aj ostatné dôkazy, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovanej T. D. za vinnú z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., pretože obžalovaná si neoprávnene zadovážila, prechovávala po akúkoľvek dobu a predávala omamnú a psychotropnú látku a tento čin spáchala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania, a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožnil a v podrobnostiach na ne len odkazuje.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovanej, tak toto smeruje najmä do iného hodnotenia dôkazov, než ako ich vyhodnotil okresný súd. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o uznaní viny obžalovanej dostatočne a vecne správne zdôvodnil. Odvolací súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu stotožnil, preto v uvedených smeroch v celom rozsahu odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku, pričom hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov okresného súdu. Okresný súd správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovanej.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil preto pri právnom posúdení konania obžalovanej T. D. zhodne s obžalobným návrhom ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovanej uvedené v jej odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jej obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovanej okresným súdom, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovanej, s ktorými sa stotožnil v celom rozsahu.

Odvolačný súd však zistil, že súd prvého stupňa nepostupoval vecne správne pri ukladaní trestu odňatia slobody a pri určení výmery trestu obžalovanej T. D.. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanej podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), § 39 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 6 (šesť) rokov je totiž neprimerane mierny a nezodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. a to aj za situácie, keď aj podľa odvolacieho súdu boli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., resp. aplikácia tohto ustanovenia bola v danom prípade zákonná. Podľa tohto zákonného ustanovenia síce môže súd uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Avšak aj mimoriadne znížený trest odňatia slobody musí zodpovedať aj zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádzať ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňovať pocit právnej istoty a spravodlivosti a teda v dostatočnej miere by mal plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. V posudzovanej veci u obžalovanej nebolo možné ako mimoriadnu okolnosť prípadu, umožňujúcu zníženie trestu pod zákonom stanovenú hranicu, zohľadniť dĺžku trestného konania približne 7 rokov z dôvodu, že dĺžka konania bola ovplyvnená prevažne postojom obžalovanej k trestnému stíhaniu, konkrétne jej úmyselným vyháňaním sa úkonom trestného konania najmä rôznymi obštrukciami. Na druhej strane u obžalovanej súd prvého stupňa správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu), pričom táto okolnosť spolu s ďalším hodnotením jej osoby a osobných pomerov, konkrétne že ide o osobu staršieho veku, starú matku, ktorá aktívne napomáha pri starostlivosti o deti svojej chorej dcéry (táto je v dôsledku svojej choroby poberateľkou invalidného dôchodku), keď pomoc so starostlivosťou o svoje vnúčatá (žijú vo Švajčiarsku) zabezpečuje mimo územia Slovenskej republiky, odôvodňuje použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona a jeho aplikácia je tak v danom prípade náležitá, akceptovateľná a v súlade so zákonom, avšak nie až v takom značnom rozsahu, ako vo vzťahu k výmere trestu neprimerane mierne rozhodol okresný súd.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátorom v neprospech obžalovanej, preto odvolací súd v napadnutom rozsudku zrušil výrok o uloženom treste odňatia slobody, ako aj výrok o spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol tak, že podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), § 39 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého obžalovanú v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody a možno u nej teda konštatovať, že nie je závažnejšie kriminálne narušená, avšak vzhľadom na výmeru uloženého trestu, ktorá predstavuje dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovanej, bude podľa odvolacieho súdu mať aj uvedený miernejší stupeň stráženia dostatočný vplyv, aby si obžalovaná uvedomila závažnosť svojho protiprávneho konania a zároveň bude tak splnený účel trestu v zmysle § 34 Tr. zákona, t.j. chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť obžalovanej v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ju k tomu, aby viedla riadny život a v neposlednom rade výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

Na podklade uvedených dôvodov krajský súd o odvolaniach obžalovanej a prokurátora podaného v neprospech obžalovanej, rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Výrok o uloženom ochrannom dohľade obžalovanej v zmysle § 78 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 1 rok - keďže je správny a v súlade so zákonom - zostal týmto rozsudkom nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.